

GPS-koordináta: N 47° 40' 7.07" E 16° 33' 49.34"

Észrevételeit, kérdéseit az alábbi telefonszámon
és e-mail címen jelezheti:

99/506-810 ill. titkarsag@taegrt.hu, soprerd@taegrt.hu

Deák kút

Sopron legrégebben ismert és emlegetett forrása, amely régen is kedvelt kirándulóhelye volt a város lakóinak. A **liceumi diákok** is szívesen jártak errefelé, május elején ide kirándultak minden évben. Bármerre is vitt az útjuk, a régi leírások szerint mindig az Új-kert (mai Erzsébet kert) fölötti erdőben levő forráshoz tértek vissza, ezért a forrást mindenki csak „deákok kútjának”, Studentenbrunnen-nek nevezte.

1827-ben a liceumi ifjúság az erősödő nemzeti érzés ápolására egyesületet alapított **Deákkúti Vármegye** néven, amely elnevezését jelképesen a forrásról kapta. A forrás fölé faragott követ állítottak a következő felírással:

„Deákkút! Légy forrása soká ártatlan örömmek!”

A fiatalok 1834-ben rendbehozták a forráshoz vezető utat, rendezték a kút környékét, gondoskodtak a víz lefolyásáról. A kút nevét ekkor „Magyarkút”-ra keresztelték. E néven szerepelt 1873-ig, amikor ismét Deákkút néven említik.

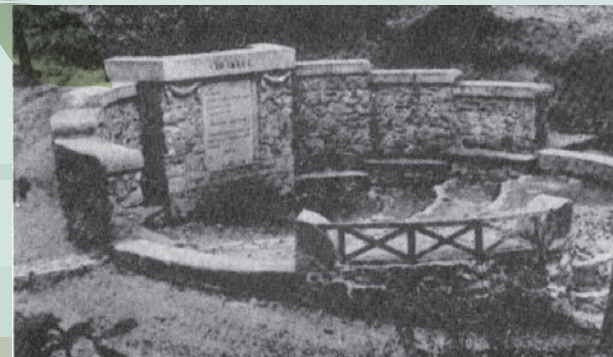

A szabadságharc bukása után a vármegye nem működhetett, így a diákság majálisai is elmaradtak. A környék azonban ekkor sem volt csendes és néptelen, kocsmárosok vették birtokba, vasárnaponként sört és bort mértek ki és táncmulatságokat rendeztek itt. A gazdátlanság, a felelőtlenség, a garázdaság azonban tönkretette a kút környékét és az oda vezető utat is. A Városszépítő Egyesület 1876-ban olasz kubikusokkal hozatta rendbe a környéket.

1864-ben újraindult a Deákkúti Vármegye, s ez év május 31-én megtartották az első majálisát is. 1873-ban felújították a forrás felett levő követ, s ismét rendszeresen itt tartották majálisukat a diákok, melyekre a város lakossága is kilátogatott. 1883-ban a városi tanács megtiltotta a diákság rendezvényeinek megtartását a forrásnál, ez a tiltás egészen 1922-ig érvényben volt.

1918-ban megalakult a Liceumi Diákszövetség, amely a Városszépítő Egyesülettel közösen 1922-ben felújította a kutat és környékét.

A forrás fölé védőfalat építettek, az elmosarasodott területet kitisztították, a vizet elvezették. Schneider Ferenc építőmester tervei alapján Hild Lipót kőfaragómester végezte a munkálatokat. A régi felirat mellett az egykori liceumi diák, dr. Pröhle Károly egyetemi tanár sorai kerültek az emlékkőre:

**„Itt lobogott a Deákkúti Vármegye zászlaja egykor,
Szelleme mostan is int, ifju szeresd a hazát!”**

1922-től 1948-ig a liceum végzős diákjai itt tartották búcsúzásukat. 1960-tól a gimnázium felújította a szép szokást, s a Deákkút forrásánál tartják évről évre ballagási ünnepségüket a maturandusok.

Legutóbbi helyreállítását 2011-ben a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. a Berzsenyi Dániel Evangélikus Liceummal közösen végezte.

Reméljük, hogy ebben az állapotában még sokáig gyönyörködhetnek benne az idelátogatók!

